

Listing 2. SPI-slave.

```
'-----
'UNO_spi3.BAS SPI Slave
'-----

$regfile = "m328pdef.dat"
$crystal = 16000000
$baud = 9600

Dim Addr As Byte
Dim B As Bit
Dim Dout As Word
Dim Din As Word
Dim N As Byte
Dim I As Byte

S1 Alias Pinc.0
Portc.0 = 1
S2 Alias Pinc.1
Portc.1 = 1
Sck Alias Pinb.5
Portb.5 = 1
Mosi Alias Pinb.3
Portb.3 = 1

Cs Alias Pinb.2
Portb.2 = 1
...
Do
    Do
        Loop Until Cs = 0
        Din = 0
        For N = 1 To 10
            Shift Din , Left
            Do
                Loop Until Sck = 1
                Din = Din + Mosi
            Do
                Loop Until Sck = 0
        Next N
    Do
        Loop Until Cs = 1
        Locate 1 , 1
        Lcd Din
        Lcd " "
        Print Din
    Loop
End
```

ze de data- en kloklijnen, maar elk heeft zijn eigen chip select-lijn. Als die laag is, weet de betreffende slave dat deze is geselecteerd. Er is nog een ander voordeel van het gebruik van een chip select-lijn. Als er vertraging optreedt bij het inschakelen van de slave, kan er enige verwarring bestaan over welke bits al zijn overgedragen. Als de slaaf echter wacht totdat hij een dalende flank op zijn CS-ingang ziet (dus een overgang van hoog naar laag), weet hij dat de overdracht begint.

En als een stoorpuls als een kloksignaal wordt beschouwd, is de rest van de gegevens voor die overdracht ongeldig, maar bij de volgende transmissie is alles weer zoals het zou moeten zijn.

De ATmega328 die hier als voorbeeld dient, gebruikt de SPI-bus ook voor het downloaden van programma's vanaf een extern programmeerapparaat. De volgende aansluitingen zijn daarom beschikbaar op de zespolige programmeerconnector op het Arduino-board en op een experimenteer-shield zoals beschreven bij [1] (ICSP in het schema):

- kloklijn Serial Clock (SCK) op B5;
- de write data-lijn Master Out Slave In (MOSI) op B3;
- de read data-lijn Master In Slave Out (MISO) op B4.

Er is geen chip select-lijn op de connectoren, maar de resetlijn heeft hetzelfde effect omdat het programmeren plaatsvindt met de resetlijn laag. Nu willen we deze lijnen precies gebruiken zoals bedoeld. Dat heeft het voordeel dat we de hardware-SPI-eenheid van de microcontroller kunnen gebruiken (als die er is). Met hardware-SPI hoeven we geen programmacode te gebruiken om elk bit afzonderlijk op de datalijn te plaatsen zoals in de vorige voorbeelden, en alles is een stuk sneller. We hebben echter nog steeds een chip select-lijn nodig en in dit geval gebruiken we hiervoor de B2-lijn.

De master gebruikt de MOSI-lijn als uitgang en genereert de klok- en chip select-signalen zoals aangegeven in **listing 1**. We verlangsamen het proces een beetje met drie vertragingen van 1 milliseconde, zodat alle signalen goed zichtbaar zijn op de oscilloscoop. Bovendien willen we het de slave niet te moeilijk maken. Als u daar zin in hebt, kunt u proberen wat de maximale snelheid is door de vertragingen steeds verder te reduceren tot er transmissiefouten optreden.

De drie lijnen zijn ingangen voor de slave-component waarop het programma van **listing 2** draait. Het wacht voortdurend op specifieke signaalfanken op de /CS- en SCK-lijnen en leest dan een bit in van de MOSI-lijn. Aangezien alles hier door software wordt afgehandeld, moet de code in een **Do**-lus steeds op elke flank wachten.

Dat kost wat tijd, en daarom is de gegevensoverdracht langzamer dan bij een hardware-SPI-implementatie. De ontvangen gegevens worden getoond op het display en op de terminal-emulator.

Wanneer u de instelpot op het moederbord verdraait, is de verandering zichtbaar op het LC-display van het uitbreidingsschild [1]. ◀

200202-03

WEBLINK

- [1] **Experimenteer-shield :-):**
www.elektormagazine.nl/magazine/elektor-201407/26971